

MLACMuseo Laboratorio
di Arte Contemporanea**SAPIENZA**
UNIVERSITÀ DI ROMA

Informacja Prasowa
MARCO ANGELINI
Przestrzeń sacrum

Artysta: MARCO ANGELINI
Przestrzeń sacrum\ Lo spazio del sacro
Wernisaż: 14 marca 2018, godz.19
Wystawa: 15 marca- 7 kwietnia 2018

We środę, 14 marca 2018 roku, pod kierunkiem Profesora Claudio Zambianchi i Profesora Ilarii Schiaffini, odbędzie się uroczyste otwarcie indywidualnej wystawy Marco Angeliniego pt. „Przestrzeń sacrum” (Lo spazio del sacro), w Muzeum Galerii Sztuki Współczesnej przy Uniwersytecie La Sapienza w Rzymie. Opiekę kuratorską i organizacyjną nad wystawą objęła Raffaella Salato, we współpracy z galerią Emmeotto.

Projekt wystawy składa się z pokaznej serii prac, będących ze sobą w ścisłym dialogu, wyraźnym dzięki użytym przez artystę, w sposób świadomy, znaczących i nieprzypadkowych przedmiotów oraz materiałów jako tematu, który je ożywia. Jest to kontynuacja znaczenia istoty „sacrum”, w nawiązaniu do wcześniejszej jego wystawy w Polsce zatytułowanej „Życie i zawieszenie: przestrzeń sacrum”, prezentowanej przez Marco Angeliniego w roku 2013 w galerii XXI w Warszawie, prowadzonej przez Profesora Ryszarda Ługowskiego. Wówczas Marco Angelini wypowiedział się w kwestii transfiguracji przedmiotu. „Czy seryjnie produkowany, będący w powszechnym użytku przedmiot miałby być uznawany za formę sztuki?” Uważa, że „właśnie sztuce przypisać należy funkcję mówienia- przez pokazywanie - o sprzecznościach świata. Tylko sztuka - w dialogu, który nawiązuje ze swoim innym Ja, ze światem- może przywrócić widzialność i uwagę temu, co świat swoją systematyczną przemocą sidli, przed czym ucieka, czego się boi i co cenzuruje - życiu. Życiu, które w formie serca odnajduje elementarny symbol- prawdziwie święty- całej ludzkości i każdego człowieka.” Emanuelle Ciccarelli (tłumaczenie: Katarzyna Foremniak) Wspólnym wątkiem tego projektu jest odkrywanie w powiększonych przedmiotach, przez które przenika zwykła codzienność, pierwiastka „sacrum”- niezależnie od przypisanej im funkcji religijnej, do których przynależą. Wielkość jako wymiar, na którą zazwyczaj nie zwraca się szczególnej uwagi, przekształca i zmienia nasze postrzeganie otaczającego przez nas świata.

Marco Angelini, który od zawsze tworzył w przedmiotach codziennego użytku i materiałach, które są podstawą jego ekspresyjnych badań, w tym projekcie bada wykorzystanie „innych” artefaktów w powszechnym użyciu (dzwon, książka, dywan...). Przedmioty te mają zniekształconą swoją pierwotną istotę, w stosunku do przypisanej im powszechnie użytkowej funkcji. Równolegle artysta kojarzy te symbole z ludzkim sercem (w jego anatomicznej formie), co oznacza głęboką więź- w istocie rzeczy- istniejącą między wymiarem ducha, a ciałem rozumianym jako immanentność życia jednostki.

Na prezentowane prace podczas wystawy składają się instalacje, rzeźby z żywicy i gipsu, mieszane techniki malowania na płótnie, wykonane w pracowni artysty w Rzymie, w okresie od 2013 do 2017 roku.

Raffaella Salato

Tłumaczenie: Jan Kozaczuk

Marco Angelini urodził się w Rzymie w 1971 roku. Mieszka i pracuje między Rzymem a Warszawą. Po ukończeniu studiów z dziedziny socjologii, podróżując, rozwijał swoje zainteresowanie relacjami międzyludzkimi i różnicowaniem kulturowym. Badał fenomen metropolii znajdujących się pod wpływem ciężkich procesów transformacji. Interpretacja socjologiczna pozostaje zatem kulturowo-badawczym punktem odniesienia w pracy Angeliniego. Miasta tworzą scenery, w której nieuświadomiane popędy współistnieją z nowymi możliwościami oferowanymi przez technologię. Przestrzeń ta staje się zarodkiem i idealnym siedliskiem wszystkich paradoksów i sprzeczności ludzkich.

Marco Angelini sprawia, że płaszczyzna malarska przeistacza się w miejsce spotkania form i materii, znaków i znaczeń. W poszukiwaniach środka wyrazu dominuje zatem materia, a wraz z nią różnorodne surowce, przede wszystkim te pochodzące z recyklingu: żelazo, aluminium, papier, celofan, styropian, gwoździe, śrubki, taśmy audio, klisze fotograficzne i inne. Na tę materialną warstwę Artysta nanosi pigmenty, barwniki, kleje, metale i plastik, żeby dać życie pracom wyróżniającym się - obok natychmiast rozpoznawalnego stylu - chwiejną równowagą, brzemieniem milczeniem i rozrzedzoną atmosferą. Ta sama materia daleka jest w jego Sztuce od ciężkości, staje się autentyczną, a jednocześnie metaforyczną sumą lekkości, przezroczystości i uniesienia.

Marco Angelini - daleki od krytyki i ideologizowania - mocno wierzy w to, że sztuka ma do odegrania ważną rolę społeczną: ma przywrócić widzialność rzeczom, zwracać uwagę i w ten sposób tworzyć nowe możliwości współdzielenia, porozumienia i zadawania pytań. W swoim procesie twórczym poświęcił świadomie zbadanie tematu dotyczącego podwójności, który nawiązuje do pamięci i zapomnienia. Skupił się on na zgłębieniu relacji między materiałami, a elementami, którą ją zakłócają: czas, przestrzeń, konteksty miejskie, człowiek.

Marco Angelini przez dłuższy czas zajmował się „formą słów”, używanych nie tylko jako „element znaczący”, lecz przede wszystkim jako najważniejszy element wizualny i jako znak (jak obrazy, które są w stanie samodzielnie komunikować treść i przekaz niewerbalny). Teraz rozszerza swoje poszukiwania, badając formy i sens religii we współczesnym społeczeństwie.

W najnowszym projekcie - który wyznacza jednocześnie moment przejścia od dwuwymiarowej płaszczyzny do rzeźby - przedstawia religie jako autonomiczne organy ludzkie. Przybierają one postać serc pokrytych przezroczystą membraną, przez którą dostrzec można znajdujące się wewnątrz przedmioty znane z obrządków religijnych, ale o zmienionej konotacji estetycznej.

Marco Angelini utożsamia poetykę swojej twórczości z ideami Theodora L.W. Adorna, o których filozof pisze w Teorii estetycznej: natura sztuki jest paradoksalna, jednocześnie wewnętrzna i zewnętrzna wobec świata. Zgodnie z tym założeniem to właśnie sztuce przypisać należy funkcję mówienia – przez pokazywanie – o sprzecznościach świata.

Tylko sztuka - w dialogu, który nawiązuje ze swoim innym ja, ze światem - może przywrócić widzialność i uwagę temu, co świat swoją systematyczną przemocą sidli, przed czym ucieka, czego się boi i co cenzuruje - życiu. Życiu, które w formie serca odnajduje elementarny symbol - prawdziwie święty - całej ludzkości i każdego człowieka.

Prace Marco Angeliniego zostały nabyte przez różnych kolekcjonerów na Świecie. Jedną z nich należy do prestiżowej prywatnej kolekcji Fondazione Roma (Palazzo Sciarra). Od 2006 roku zrealizował kilka wystaw indywidualnych w Europie (Rzym, Mediolan, Warszawa, Londyn, Bratysława) oraz uczestniczył w wystawach zbiorowych w przestrzeniach publicznych i prywatnych galerii w Nowym Jorku, Waszyngtonie, Tel Awiwie, Warszawie, Zamościu, Szczecinie, Monachium, Essen, Londyn, Bruksela, Rzym. Wśród jego najważniejszych wystaw na uwagę zasługuje udział artysty w 2011 roku na 54. Biennale w Wenecji (Pawilon włoski na świecie), dzięki wsparciu Włoskiego Instytutu Kultury w Warszawie oraz prezentacja w 2015 roku indywidualnej wystawy w Muzeum Carlo Bilotti w Rzymie.

Od roku jest promowany w Abu Dhabi przez Novus Art Gallery.

Kurator: Raffaella Salato - r.salato@hotmail.it - t. 39.345.3799190

Biuro prasowe: Valentina Luzi - info@emmeotto.net - www.emmeotto.net - t. 39.06.68301127

Michela Santoro - mlac@uniroma1.it - www.museolaboratorioartecontemporanea.it

We współpracy z: Galeria Emmeotto

Patronat: Accademia Angelico Costantiniana di lettere arti e scienze

MLAC - Laboratorium Muzeum Sztuki Współczesnej - University City, Sapienza University of Rome - Piazzale Aldo Moro, 5 - 00185 Rzym

Godziny otwarcia - Muzeum czynne : Pon.- Sob., w godz.15-19

**EMME
OTTO**

www.marcoangelini.it